

Enis Ugljić

Gram Poezije

NEDELJA, 9. OKTOBAR 2011.

Gram koji je prevagnuo na vagi punoj slova

Večeras u 19h. će se održati promocija knjige "Gram poezije" u Novom Pazaru. Osim autora i ljudi koji su radili na knjizi promociji će učestvovati i učenici muzičke škole "Stevan Mokranjac" u Novom Pazaru. Nakon formalnog dela promocije prisutni će moći da se opušteno druže uz koktel. Ko

BEOKNJIGA

ENIS UGLJIĆ
GRAM
POEZIJE

Recenzenti
EMINA MAROVAC
ZEHNJA BULIĆ

Korice
DŽENAN HAJROVIĆ

Prijelom
ENES KAHROVIĆ

BEOGRAD
2011

SMOKING U PUSTINJI

Snijeg
krv na njemu.
Suparnici koji se grle.
Puca zemlja, ruže rastu iz nje.
Let ptice koja nema jedno krilo.
Sirotinjsko dijete, lijepo obučeno, jede čokoladu.
Starac bez ijedne bore.
Vjenčanica.

TUNEL

Sudbini mašem, idem k tunelu.
Ulazim u neki najduži i najuži,
u najmračniji dio života.
Više me nije strah,
već sam izašao iz jednog.
Svjetlost uzimam između njih.

JEDNA NOĆ

Usudih se reći ono što mi je na duši.
Grad od starog kamena,
fenjeri i baklje što svijetle skromno.
Kočije sa poluotvorenim zavjesama,
i rukavice crne što zavjese šire
nježne damske oči
bez daha ostavljaju prolaznika
čije cipele kaldrmom poput konjskih potkovica klepeću.
Miris ruže u polutamnoj, toploj sobi,
dok sjedim na minderluku
kroz stari zamagljeni pendžer
vidim ljude s tamnim ogrtačima što kape imaju,
pred čijim očima kočije staju, kao i naš uzdah,
dok stari kočijaš s crnim šeširom i bijelim rukavicama
otvara drvena vrata kočije i daje ruku mladoj dami,
ona spuštenog pogleda prilazi velikoj kapiji i udara zvekirom o nju.

TRANZICIJA

Na ulici grešna cura kojoj se čist dečko stidi prići,
vidim ljude što ništa ne vide,
vidim ljude što se dobrote stide.
Zgažena trava,
pijana baba prosi,
mala cura s ružom u kosi.

NEPOSTOJEĆI SVIJET

Ti nikad nisi sama.
Ja imam samo tebe.
Kada nisi tu, u ćebe se zavijem.
To je soba u koju ne može ući niko,
tu te ni sa kim ne dijelim,
tu je sve kako ja želim.
Naš svijet u kojem sam sam.

GLADNA ZEMLJA

Sunce je prodiralo u moje oči,
neizvjesno sam čekao odgovor.
Uzeo sam čašu i popio malo hladne vode,
ostatak sam prosuo po avliji.
I ta voda je dio moje sudbine,
zemlja je već upila.

IZGUBLJENI TRAGOVI

Kiša i lipa su me poslužile čajem.
Kesten i dalje miriše na tebe.
Dunje su namjerno popadale,
kažu ljute su jer ih nisi uzela sa sobom.
Ne pitaju kako je meni, da znaju
stidjele bi se i da te pomenu.
Jedino je lišće sretno,
gdje god da si, pod tobom je.

NAJLJEPŠI SVIJET

Mučila se.
Odojila ih ne mrdnuvši van četiri zida.
Odrasli, svijet vidoše.
Ona ga vidje u njima.

LAMENT IZ ZAMKA

Plašim se slučajnog susreta s tobom jer bi me podsjetio na prohujalu mladost.
Plašim se bora tvojih, jer ih nikada vidio nisam.
Kao da je juče bilo, sjećam se prve ruže koju sam ti poklonio i tvog djetinjastog osmijeha.
Pogledaj onu djecu, naivno vjeruju da život dugo traje, ne bi povjerovala u suprotno, nisi vjerovala ni ti.
Jesen je. Nedjelja, kao i prije pedeset i tri godine kada smo pored jezera jeli ribu i smijali se bez razloga. Danas sam sam.
U svom skromnom zamku ću restaurirati drveni ram u kojem je ispisana naša nedovršena priča, ako mi to ruke dozvole.
Mlađa si, kada me ne bude, dovrši priču, pokloni ram muzeju,
neka budući ljudi koji će hodati nad prekrivenom kaldrmom dolaze i neka pričaju kako je neki sijedi starac napisao "legendu" o ljubavi, i našoj klupi.

INTRO

Krik majke delfina putuje morem,
čuju ga skalari, školjke, ljudi u podmornici su gluhi i nijemi.
Čovjek novog doba prisilno je postao kameleon na asfaltu.
Golub pravi gnijezdo,
lešinari jedu ostatke jakog lava,
orao nadzire strmu planinu,
kamila krstari pustinjom i čeka da nomad puhne u rog.
Tek oživjeli vulkan nas burno pozdravlja, zove svoje prijatelje da isto učine.
Podmornica zvana "Non grata" u tihom okeanu tiho gostuje.
Naivni medvjed uživa u posljednjim satima, sam na svom malom ostrvu od leda.
Sunce ćuti i radi svoj posao, odlazeći romantičnim plesom narandžasto – crvene boje,
prepušta nas stidljivom Mjesecu, koji čeka da ponovo ugosti posadu *NASE*, dok afrička drevna plemena posmatraju šamana koji pleše unutar vatrenog kruga.
Milion žena donosi na svijet djecu, dok petsto hiljada svjedoka drevnih običaja umire, samo za jednog čuo sam, jer je sa sobom ponio jezik svoga plemena, sada već nepostojećeg.

Četrsto hiljada porodica se upravo uselilo u novi dom, na drugoj strani planete cunami, zemljotresi i poplave rade svoj posao.

Multimilioneri i smrtno gladni žive u istim gradovima, za sad. Prvi primetni, dok ove druge niko ne primjećuje, a mnogo više ih je, neprimjetne su im i čitulje.

Jedni slave povratak monarhije, dok u drugoj zemlji narod na trgu jednoglasno izgovara "šah mat".

Crni, žuti, bijeli...

Anarhija, paganizam, feudalizam, monoteizam, monarhija, ratovi, komunizam, socijalizam, demokratija, imperijalizam, anarhija, revolucije, evolucije, mir u svijetu.

Filteri čovječanstva privode posao kraju.

Knjigu možete naručiti mejlom: euglic@yahoo.com

Ugljić Enis je rođen 18. Juna 1981. godine u Kosovskoj Mitrovici. Osnovnu i srednju školu završio je u Mitrovici. Diplomirao je žurnalistiku na Internacionalnom Univerzitetu u Novom Pazaru. Tokom 2001 – 2002. godine učestvovao je na više kolektivnih izložbi i bio član slikarskog udruženja mladih "Van Gogh" u Mitrovici. Od stranih jezika govori turski, albanski i engleski jezik. Oženjen je, živi u Mitrovici, radi u Prištini. Ovo je njegova prva knjiga.

www.enis-ugljic.net

ISBN 978-86-7694-347-0

9 788676 943470